

ЗАЙЦЕВ Микола Олександрович (16(29). 12. 1902, с. Любниця, нині Новгород. обл., РФ — 21. 09. 1965, Москва) — фахівець у галузі гірничої справи. Кандидат технічних наук, член-кореспондент АН УРСР (1951). Герой Соц. Праці (1948). Державні нагороди СРСР. Закін. Ленінгр. гірн. інститут (1929, нині С.-Петербург). Працював гол. інженером шахти, трестів «Дзержинськвугілля» і «Артемвугілля» у Донбасі, 1942–45 — на комбінаті «Молотоввугілля» та у тресті

«Сталінвугілля». 1945–54 — нач. комбінатів «Сталінвугілля» та «Артемвугілля». 1953–54 — директор Сталін. н.-д. вугіл. інституту (нині Донецьк), 1955–57 — заступник міністра будівництва підприємств вугіл. промисловості СРСР. 1957–60 — у Держплані РРФСР. Від 1960 — в Інституті гірн. справи АН СРСР (Москва): зав. лаб. організації гірн. виробництва, завідувач відділу технології та механізації підзем. добування вугілля. Депутат ВР УРСР 2–3-го скликань. Осн. дослідж. присвячені рац. системам розробки багатогаз. крутоспад. вугіл. пластів, відновленню зруйн. під час війни вугіл. шахт Донбасу, механізації та підвищенню безпеки праці.

Основні праці

Проблема выбросов угля и газа на больших глубинах в шахтах Центрального района Донбасса // Разработка угол. месторождений на больших глубинах. 1955 (співавтор); Изыскание прогрессивных методов организации производства при разработке крутопадающих пластов, подверженных внезапным выбросам угля и газа. 1964; Подготовка и порядок разработки выбросоопасных пластов на глубоких горизонтах // Разработка угол. пластов на больших глубинах. 1965 (усі – Москва).

В. Й. Мялковський

Бібліографічний опис:

Зайцев Микола Олександрович / В. Й. Мялковський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14545>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).